

## Свети Георги Софийски (Нови)

В полите на Осоговската планина в дълбок дол, като гнездо на птица е прикътан град Кратово. Къщите му са накацали една над друга, изгледът е живописен. Рударски център, тук в миналото хората преживявали добре, като копаели сребърни и медни руди и ги претопявали в печи. Това им осигурявало препитание, докато живеели свободни от чуждо потисничество.

Стръмна криволичеща пътека извеждала в горния край на Кратово до къщата на богат рудар. Той бил майстор в обработката особено на сребърната руда, а златната руда била в дома му - това бил неговият син Георги, надарен с ненагледна хубост. Възпитал го добре във вяра и добродетели и решил да го направи златар. Георги бързо напреднал в златарското изкуство.

Но на земята никъде няма пълно спокойствие, още повече тогава, когато времената били робски. В града имало турски монетен двор. Сечели се сребърни и медни монети. Поради това там живеели много видни турци, известни и влиятелни в Цариград. И тревогата бързо дошла в доброто семейство. Първо я усетило майчиното сърце.

Тя забелязала, че млад турчин намирал повод да мине край тях и да заговори сина ѝ. Много се радвала тя на Георги, когато облечен в нови дрехи, строен и красив излизал от дома и тръпнела до завръщането му. Веднъж като се прибрал, тя си отдъхнала, но забелязала по израза на лицето му, че е угрижен. Вечерта в разговора между тях Георги пръв споделил.

- Синът на най-богатия турчин в Кратово иска да дружи с мене. Кани ме у тях. Много е любезен, но аз съм предпазлив, защото усещам лукавство.

Дошъл мигът и бащата да открие тревогата си:

- Синко, вече няколко пъти турците ми предлагат да те пратя да работиш в монетния двор. Това е държавна тайна

работа. Хвърлили са око но тебе. Страхувам се да не те вземат в двореца на султана. Усещам, че работата не е чиста.

Като чула това, майката пребледняла и почти извикала тревожно:

- Опасно е! Какво да правим?

След дълго обмисляне решението било взето. Георги трябвало по-скоро да изчезне от града. Баща му го отвел в София. Мислел, че в големия град турците няма да го забележат, защото знаел, че като видят красив и умен младеж, правели всичко възможно да го привлекат. Настанил го в дома на един свещеник. Бащата се гордеел с красотата на сина си, но повече мислел за душевната му красота.

Георги тъгувал за родния край. Почувствал се прокуден, но близостта му със свещеника била полезна. Той напреднал в духовното знание, а вярата му още повече се укрепила. Бързо се прочул като златар.

Веднъж дошъл при него хитър турчин, направил поръчка и му поднесъл подаръци в знак на приятелство. Пръв започнал:

- Георги, какъвто си хубавец, ако приемеш мохамеданската вяра можеш да се ожениш за дъщерята на турския първенец. Ще бъдеш на почит в целия град. Роби и робини ще ти слугуват.

- Тази слава вечна ли ще бъде? - запитал Георги.

- Ще бъде до смъртта, а после, ако живееш добре, ще влезеш в мохамеданския рай.

- Вашето разбиране за добро е извратено дори в Корана - възразил той. - Пашите и бейовете убиват, грабят и разплакват беззащитните и мислят, че живеят добре.

- Но те имат милостиви дела. Строят джамии, мостове, чешми.

- Бог не приема такава милостиня за сметка на сиромашки сълзи.

Турчинът не спирал да му досажда и Георги му казал направо в очите:

- Махни се от мене! Не можеш да ме отклониш от чистата вяра.

Измислена била и друга примка. Съдията го поканил в дома си и му предложил да го приеме като свой син. Георги останал непоколебим. Осъдили го на изгаряне.

По пътя към мястото на наказанието тълпа разярени турци го биели, плюели и блъскали. Пред кладата жестокостта им стигнала върха на безчовечието. За да увеличат мъките му, бутали го в огъня и после го връщали, така че цялото му тяло се изприщило. Накрая го хвърлили за изгаряне. Когато прегорили връзката на ръцете му, мъченикът вдигнал дясната си ръка и се прекръстил. Един турчин го ударил с дърво по главата и Георги предал дух. Това станало на 11 февруари 1515 г. когато бил на 18 години.

Свети Георги Софийски презрял телесната хубост и младост, които са временни, но запазил красивата си нетленна душа чиста за вечния живот.